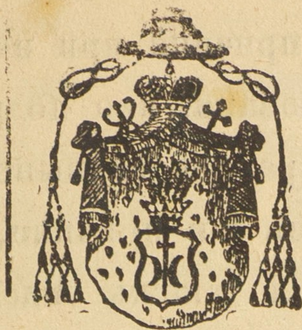

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1910. Выдано 7. Цвѣтня. Ч. V.

Ч. 28.

Ч. 1178. „Гомілєтика“ Альбана Штольця.

Поручає ся Всеч. Духовеньству незвычайно цѣнну книжку „Гомілетика“ Альбана Штолца пôсля второго выданя Дра Якова Шмітта — зъ нѣмецкого переложену Всеч. о. Апольономъ Сѣмовичомъ, парохомъ и катихитомъ ц. к. гимназіи въ Кôцмани, напечатану въ Станиславовѣ 1909, накладомъ Преосв. Еписк. Ординаріяту Станиславôвского, про котру тойже Преосв. Ординаріятъ въ Вѣстнику Станиславôвскои Епархіи Ч. 1. зъ р. 1910 подає слѣдуюче:

„Бажаючи подати Всечестному Духовеньству солѣдный пôдручникъ до науки о популярнôмъ и правдиво пастырскôмъ голошеню правдъ евангельскихъ для вѣрныхъ, доложивемъ всякихъ старань, щобы випечатати переводъ зъ языка нѣмецкого на языкъ рускій, дуже цѣннои, загально знанои и свого рода майже єдинои книжки пôдъ заголовкомъ: „Homiletik“ als Anweisung den Armen das Evangelium zu predigen von Alban Stoltz.

Розводити ся о вартости сеи книжки, уважаю за злишне, бо вже инші и то высокі поваги науковї о нѣй высказали своє цѣнне мнѣніє. Впрочѣмъ нехай кождый зъ Всечесныхъ Отцѣвъ уважно перестудіює сю книжку, а самъ оцѣнитъ єи стôйнôсть и хосеннôсть.

Въ книжцѣ той подає авторъ не лишень норми гомилетичнї але такожь сказôвки дѣяльности душпастырскои, такъ, що она може заступити пôдручникъ

пастырского богословія. — Зъ тои причини при испытахъ конкурсовыхъ на парохіи буде ся книжка особенно увзгляднювана, яко пôдручникъ пасторальнои.

Цѣна сего пôдручника оправленого выносить 3 К 30 с., а брошурованого 3 К. Цѣна досить низька, головно зъ тои причини, що о. Апольонъ Сѣмовичь доконшивъ переводу зовсѣмъ безплатно, а такожь видавництво Гердера у Вѣдни дозволило печатати переводъ, не жадаючи нѣякого вынагородженя.

Чистый зыскъ по покритю коштôвъ печати призначеный на выдаване въ будучности книжокъ религійного и богословского змѣсту. Цѣль отже далекосягла, а то тымъ больше, що наша литература пôдъ взглядомъ религійнымъ и богословскимъ есть дуже нища.

Зваживши проте такъ хосенность книжки самои, якъ и далекосяглôсть цѣли, не сумнѣваю ся, що всѣ Всечестнѝ Отцѣ зъ охотою повитають ту книжку, и не будуть отягали ся зъ уплатою належитости.

Єслибы однакъ хто зъ Духовеньства не мôгъ набути сеи книжки на власнôсть приватну, той може заплатити цѣну зъ скарбони церковнои, а саму книжку вписати на власнôсть инвентара дотычнои церкви.“

Подаючи се до вѣдомости Всч. Клира, взываe ся Всеч. Отцѣвъ деканôвъ, щобы на соборѣ деканальнôмъ справы въ згаданой книжцѣ розвиненѝ, пôддавали Всеч. содеканальнымъ Отцамъ до обговореня и настоювали на освѣдомлене ся зъ матеріею сеи книжки.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 25. Марта 1910.

Ч. 29.

Ч. 1628. Въ справѣ заключаня супружествъ пôдданыхъ російскихъ въ Австрии.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 5. Марта 1910 р. Ч. XII/1859 донесло ту, що слѣдуе:

„Ц. к. Міністерство справ внутрішних заявило рескриптомъ з дня 17. лютого 1910 Ч. $\frac{28005}{ex\ 1907}$ в слід свого рескрипту з дня 31. Серпня 1898 Ч. 20287 інтимованого рескриптомъ ц. к. Намістництва з дня 18. вересня 1897 Ч. 81448 в справі заключеня супружества підданих росийских за границею держави росийскої, що після нового вияснення цїсарскої-росийскої держави засягненого в дорозї дипльоматичної, піддані Росиї наміряючі заключити супружество в Австриї суть тепер в можности по гадцї декрету канцеляриї надворної з дня 22. грудня 1814 Зб. зак. поль. том. 42 Ч. 108 представити сьвідоцтво власти росийскої, що намірене супружество не спротивляє ся росийским законам.

До виставленя тих сьвідоцтв здібности до заключеня супружества суть тепер управнені і покликані тоті самі функционариюши, котрі виставляють відносне сьвідоцтво Росияном заключаючим супружество в Німеччині, именно:

для приналежних до ортодоксийного (гр. кат.) або еванґеліцкого віроісповіданя, душпастир місця замешканя, або послідного российского замешканя нареченого;

для приналежних до рим. кат. віроісповіданя власть поліцийна того місця, котрого підпис належить увірительнити через власть поліцийну."

О тôмъ повѣдомляє ся Всеч. Уряды парох., въ цѣли примѣненя ся въ случаю заключеня супружества пôдданыхъ российскихъ въ Австріи.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 28. Марта 1910.

Ч. 30.

Ч. 2216. Въ справѣ розбираня старыхъ, деревляныхъ церквей.

Ц. к. Намъстництво рескриптомъ зъ дня 11. Марта 1910 р. Ч. XIV/383 заудѣлило Еп. Консисторіи слѣдуюче:

„Ц. к. центральна Комисія для забыткôвъ штуки и исторіи, письмомъ зъ дня 20. Сѣчня 1910 Ч. 317 запримѣтила, що въ послѣдныхъ часахъ множать ся случаѣ демольованя старыхъ, деревляныхъ церквей.

Вынятково лише, причиною до того єсть лихій станъ будинку, до направы неможливый. Въ бôльшій части такихъ случаъвъ, дѣє ся то въ наслѣдокъ збôльшеныхъ потребъ религійныхъ, часто такожь зъ зле понятого намѣру украшеня церкви.

Зô становиска охороны памяткôвъ и забыткôвъ родинныхъ, єсть того рода поступованє гôднымъ пожалованя, а захованє деревляныхъ церквей повинно ся якъ найусильнѣйше старати навѣть тогды, коли стара деревляна церковь стала ся злишною въ наслѣдокъ построєня новои, о скôлько захованє єи, зô взгляду на станъ будовы, оказує ся еще можливымъ. Полишаючи бо вже тую обставину, що тіи деревляні церкви представляють часто значенє для исторіи и штуки, становлять они звычайно головну окрасу и найважнѣйшій добутокъ естетичный галицкихъ мѣсцевостій, отočені бо найчастѣйше величавыми деревами, оживляють въ спосôбъ мальовничій саму мѣсцевôсть и краєвидъ. При тôмъ заявила центральна комисія що въ разъ, наколибы обовязокъ удержованя обохъ церквей (давнои деревлянои и новопостроєнои) накладавъ на стороны конкуренційні надто великі тягаръ матеріяльні, и зъ тои причины намѣрялибы они збурити церковь деревляну, Комисія

центральна булавы въ засадѣ склонною, выеднати вôдповѣдну субвенцію зъ фондôвъ державныхъ для захованя давного будинку.“

Повысше розпоряджене подає ся до вѣдомости Всеч. епарх. клирови, и поручає ся поновно, зъ покликомъ на тутешне заряджене зъ дня 3. жовтня 1906 Ч. 5501 (Вѣстникъ Епарх. зъ р. 1906, ст. 107) въ данôмъ случаю точно єго придержоватись.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 4. Цвѣтня 1910.

Ч. 31.

Ч. 2286. Конкурсъ на опорожненѝ парохіи:

Зъ речинцемъ вношеня прошень до 31. Мая 1910 выставляють ся на конкурсъ слѣдуючѝ парохіи:

1.	Горянка,	деканата	Балигородского,	наданя приватного.
2.	Крыве ad Тѣсна		„	патрона право почиває.
3.	Рябе	деканата	„	„ „ „
4.	Выссова	„	Бѣцкого	мѣсцева громада.
5.	Долины	„	„	наданя приватного
6.	Устє руске	„	„	„ „
7.	Рыбникъ	„	Дрогобыцкого	„ „
8.	Манастирець	„	Горожаньского	„ „
9.	Желдець	„	Жовкôвского	„ „
10.	Хмѣль	„	Затварницкого	патрона право почиває.
11.	Чорнорѣки	„	Коросняньского	наданя приватного
12.	Брониця	„	Мокряньского	„ „
13.	Войкова	„	Мушиньского	цѣсарского наданя
14.	Лелюхôвъ	„	„	„ „
15.	Жапалôвъ	„	Олешицкого	наданя приватного
16.	Барычь	„	Перемыско-заг.	„ „
17.	Торки	„	„ „	своб. наданя
18.	Спасôвъ	„	Сокальского,	наданя приватного
19.	Лобозôвъ	„	Устрицкого	„ „
20.	Ялове	„	„	патрона право почиває
21.	Селиска	„	Яворôвского	патронъ не звѣстн.
22.	Явôрникъ	„	Яслиского	„ гром. мѣстц.
23.	Ясель	„	„	наданя приватного.

Речинець розумѣє ся въ сей спосôбъ, що прошенє до дня 31. Мая 1910 мають бути зъ дотычныхъ Урядôвъ дек. такъ выслани̂, щобы въ дни 31. Мая 1910 були въ Еп. Консисторіи.

Прошеня не заосмотрени̂ потребними залучниками (особенно свѣдоцтвами зъ испиту конкурсового) якъ и таки, котрибы по 31. Мая 1910 р. туть вплынули, будуть звернени̂ безуспѣшно.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 2. Цвѣтня 1910.

Ч. 32.

Ч. 2315. О вынайденю акту уродженя Михаила Ржемѣнецкого.

Борисъ Сулковскій, перебуваючий теперь въ Америцѣ, просить о вынайденє дѣйствія крещеня Михаила (можливе, що иншого имени) Ржемѣнецкого vel Ремѣнецкого, (або подѣбного имени) и жертвує за се 100 К вынагородженя.

Близши̂ информаціи до сего подає слѣдуючи̂: Згаданый Михаилъ? Ремѣнецкій мôгъ уродити ся мѣжъ 1835—1852 р., жена его називала ся Марія; шлюбъ могли брати около 1870 р., донька ихъ Марія уродила ся около 1876 р., Михаилъ Ремѣнецкій, умеръ по р. 1874, жена его Марія выйшла другій разъ за мужъ за нѣякого „Дыльбака"? и зъ того супружества бувъ сынъ Францъ, уродженый мѣжъ 1874—1880 р.

Поручає ся Всеч. Урядамъ парохіяльнымъ переглянути книги метрикальни̂, и въ разъ еслибы ся знайшовъ актъ уродженя згаданого Михаила Ремѣнецкого, о тôмъ сюди якъ найскорше донести.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 6. цвѣтня 1910.

Ч. 33.

Ч. 481. О выданю о. Е. Мустяновичемъ сотрудникомъ Кушницкимъ книжочки „Коротка исторія церковная."

Поручає ся Преч. Духовеньству выдану о. Емиліяномъ Мустяновичемъ, сотрудникомъ Кушницкимъ въ Угорщинѣ книжочку п. з.: „Коротка исторія цер-

ковная“ для школъ народныхъ. — Цѣна 80 сот. — Набувати можна въ книгарни Ставроп. Института у Львовѣ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 6. Цвѣтня 1910.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили:

Ч. 1246. о. Дякôвъ Теодоръ на парохію Боршевичи.
„ 1320. „ Сембратовичъ Евгеній на парохію Искань.
„ 1321. „ Савчинъ Антоній на парохію Лôвча.
„ 1323. „ Юрчакевичъ Емиль на парохію Липа.
„ 2345. „ Журавецкій Михаилъ на парохію Новосѣлки.
„ 2217. „ Долошицкій Іосифъ на парохію Кунинъ.
„ 2218. „ Дороцкій Михаилъ на парохію Мацѣєва.
„ 2219. „ Шихъ Игнатій на парохію Бôтля.
„ 2220. „ Насальскій Володимиръ на парохію Ричигôвъ.
„ 2221. „ Вислоцкій Игнатій на парохію Ступниця.
„ 2222. „ Саноцкій Володимиръ на парохію Мякишь.
„ 2223. „ Дуркотъ Петро на парохію Добрусинъ.
„ 2224. „ Федороньконько Стефанъ на парохію Синявка.
„ 2225. „ Кикта Павелъ на парохію Унятичи.

Завѣдательства получили:

Ч. 2087. о. Ковальчинъ Іоанъ въ Барычи.
„ 2136. „ Чичула Іоанъ въ Спасовѣ.
„ 2155. „ Негребецкій Юліянъ доѣжджаюче въ Яловôмъ.
„ 2159. „ Паппъ Орестъ въ Селискахъ дек. Яворôвского.
„ 2164. „ Гарабачь Стефанъ въ Жапаловѣ.
„ 2221. „ Дуцько Юліянъ въ Лелюховѣ.

Сотрудництва получили:

Ч. 1977. о. Трешневскій Алекс., самостôйне въ Опарôвцѣ.

Ч. 1653. о. Ганякъ Іосифъ въ Радымнѣ.
„ 2086. „ Гôрнякъ Михаилъ въ Верхратѣ.

Ч. 1779. Всеч. о. Хтей Алексей, парохъ въ Беньовой именованый орд. шк. комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народн. дек. Высочаньского.

Въ пропозицію приняті:

Ч. 8550/09. На парохію Зъболки: І. Пастернакъ Іоанъ, II. Жарскій Михаилъ, III. Петрикъ Володимиръ.
„ 491. На парохію Медвежа: І. Яцевъ Александеръ, II. Филиповичь Іоанъ, III. Федевъ Іоанъ.
„ 2285. На парохію Краковъ: І. Левицкїй Петро, II. Савула Теодоръ, III. Савицкій Андрей.

І. Жертвы для св. Отця.

Ч. 2378. Слѣдуючі уряды парохіяльні зложили въ коронахъ: въ Перемышли 9·—, въ Коровици 10·60, въ Туринцѣ 20·—, въ Перемышли 18·50, въ Бонарôвцѣ 10·—, въ Полонной 3·54, въ Выкотахъ 5·—, урядъ декан.: Дукляньскій 22·46, Любачôвскій 14·90.

II. а) Жертвы на св. мѣсця:

Зложивъ въ коронахъ: Урядъ парохіяльний въ Куровици 10·50 с., и 10·60.

б) на каплицю въ Єрусалимѣ:

Зложили въ коронахъ: Урядъ парох. въ Наконечнôмъ 20·—, именно: вôдъ себе и Церкви 8·20, вп. Лещиньскій 2·—, п. Гординьска 2·—, Анна Бърек 1·—, Насця Быкъ 1·—, Ева Крегуль 0·40, Анна Лялюкъ 1·—. Катарина Данило 2· -, Катарина Лимеда 1·—, Параня Шпитакъ 0·40 и Ева Духничь 1·—

Ч. 382. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 14. Сѣчня 1910 р., Ч. 101. продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій рôкъ для сопомочника въ Мижинци.
„ 496. Тоє розпорядженємъ зъ 18/1 1910 Ч. 350 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Гôйчи.
„ 495. Тоє розпорядженємъ зъ 18/1 1910 Ч. 238 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вороблику королевскимъ.
„ 581. Тоє розпорядженємъ зъ 18/1 1910 Ч. 290 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Подемщинѣ.

Ч. 583. Тоє розпорядженємъ зъ 21/1 1910 Ч. 450 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чорной.

„ 580. Тоє розпорядженємъ зъ 18/1 1910 Ч. 307 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Валявѣ.

„ 665. Тоє розпорядженємъ зъ 21/1 1910 Ч. 513 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ялиской воли.

„ 806. Тоє розпорядженємъ зъ 31/1 1910 Ч. 926 продовжило дотацію на оденъ рôкъ для надатись маючого сопомочника парохови въ Вôйску.

„ 831. Тоє розпорядженємъ зъ 2/2 1910 Ч. 193 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Добровлянахъ.

„ 902. Тоє розпорядженємъ зъ 3/2 1910 Ч. 27 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Хлѣвчанахъ.

„ 927. Тоє розпорядженємъ зъ 3/2 1910 Ч. 840 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вязовницѣ.

„ 928. Тоє розпорядженємъ зъ 4/2 1910 Ч. 1029 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Спасовѣ.

„ 1024. Тоє розпорядженємъ зъ 31/1 1910 Ч. 647 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яворовѣ.

„ 1025. Тоє розпорядженємъ зъ 8/2 1910 Ч. 576 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Башни.

„ 1610. Тоє розпорядженємъ зъ 2/3 1910 Ч. 910 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бортятинѣ.

Некрольоґія.

о. Крушиньскій Іосифъ, парохъ въ Селискахъ уп. 21/3 1910.
„ Козѣй Стефанъ, парохъ въ Яловôмъ, уп. 21/3 1910.
„ Ковальскій Титъ, парохъ въ Спасовѣ, уп. 24/3 1910.
„ Сухій Іоанъ, парохъ въ Жапаловѣ, уп. 25/3 1910.
„ Двулѣтъ Илярій, парохъ въ Монастирци, уп. 29/2 1910.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 6. Цвѣтня 1910.

---

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стыфіого въ Перемышли 1910.